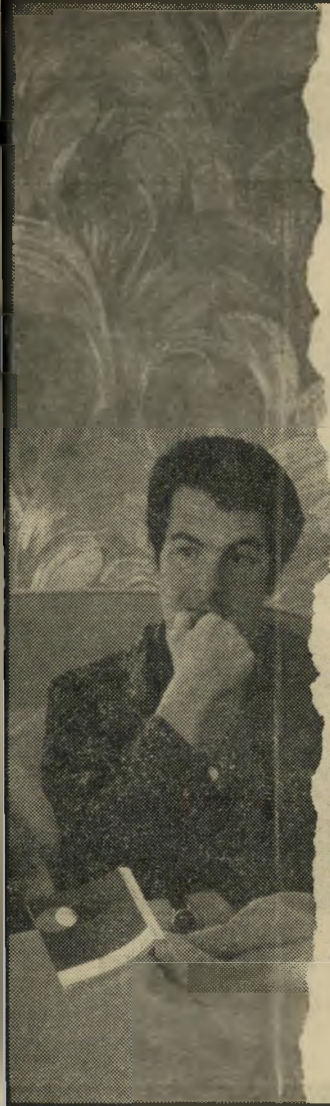

קרה במיטה - מי אשם?

הוא בלתי מוצדק. בחלק ניכר ממוקרי הפריג'ידיות שנברקו, נתי גלה כי מקור הקרה במיטה אינו באשה — אלא בחוסר-התאמה חרדני. כיצד תדעי אם אכן קיימת איי-התאמה מינית בינך לבין כדווגך? מה המצב אצלך? האם אופסים אדיקרה את חדר-המיטות שלכם? כדי לאפשר לך לגלות זאת, הכין צוות פסיכולוגים את המישאל הבא. עני עליו, סמני את תשובותייך על דף נפרד, ואחר תני לכדווגך לענות.

אם את פריג'ידית במיטה — דעי שלא תמיד את היא האשמה. מחקרים חדשים גילו כי אחוז עצום של נשים אינן נהנות מחיי המין שלהן, והיחידות שיודעות על כך — אלו הן עצמן. במיקרים רבים מספור, אפילו הבעל אינו יודע דבר, כי האשה, החשה עצמה אשמה, מעמידה פנים כאילו היא נהנית. מחקרים אלה גם גילו, שרגש האשמה של האשה, במיקרים אלה,

1. האם את מנסה מדי פעם לשוחח עימו על נושאים קשים לשיחה?

- א. שאלות הקשורות ביחסים ה' מיניים.
- ב. שאלת מגיעת-הריון ומחלות-מין.
- ג. התנהגות הקשורה ביחסי-מין מיוחדים.

2. את פותחת את דלת האמי כדווגך עירום.

- א. את מבקשת סליחה וסוגרת את הדלת בחזרה.
- ב. אומרת משהו סתמי, כאילו דרך אגב, ונמנעת מלהסתכל בנופו העירום.
- ג. מבקשת שיפסיק להסתובב עירום כשהדלת לא נעולה.

3. את יושבת בבית-קפה, ושוי' מנתח בעניין רב את חוויותיו במיטה.

- א. את עוברת לשולחן אחר, כי לא נעים לך להקשיב לשיחה כזו.
- ב. את מספרת אחר-כך כי שיחות כאלו גורמות לך גועל.
- ג. את מקנאה באותו זוג היכול ל' שוחח בחופשיות ובכנות כזו על נושא כזה.

„אז כל פעם כשהילד שגמר לקרוא, גמר לקרוא,“ סיפרה זנה. „אז הילד שאחריו לא התחיל תיכף. אז המורה שאלה מה זה איתנו היום שאנחנו חולמים, אז רוננה אמרה — שזה בגלל שהיא חשבה באמצע על יוסף טרומפלדור הגיבור ועל הסיפור שה' יספור הקודם, אז המורה בכלל לא כעסה.“

טרומפלדור הגיבור? חזרה זנה ושאלה משתוממת. הן שכחו אפילו לצחוק מ' הופעתם הפאתטית של הישישים הנהדרים. אריק בן היצו פלוס היה בוחן יזתר: „אבא, אתה יודע, זה נדמה כאילו המראיין

המיפלצות שלי

עכשיו כשפורים כבר עבר, ואני לא יכיר לה לקלקל את השמחה, אני רוצה להשמיץ. אני לא יודעת אם שמתם לב, אבל ל' מבוגרים, השנה, אגדת תליחי כבר לא הי' תה מספיק טובה. דווקא כשמלאו חמישים

טרומפלדור זה כבר לא פירמה?

לא מאמין להם כליכך, הגיב בדממה שי' השתררה אחרי התוכנית. „נכון — והוא היחידי שמפסיד מזה,“ השיב בעלי. „אני מאמין.“ „גם אני,“ השיש הבן באמונה שלמה. ★ ★ ★ גם זנה האמינה. שאבתי נחת ממחברת העברית שלה, שם הופיעו, בעקבות שאלות המורת, שלוש התשובות הבאות:

1. הישוב תליחי שוכן בהרי הגליל.
2. טרומפלדור אמר טוב למות בעד ארצנו.
3. לזכר הגיבורים הקימו מצבת זיכרון אריה שואג.

זהו. שלוש עובדות קבועות במסורות — בלי סימני שאלה, בלי פקפוק. כמו שה' ישוב תליחי שוכן בהרי הגליל, כך אמר טרומפלדור טוב למות.

שנה לעניין, התמלאו פתאום העיתונים בכל מיני סיפורים משונים שהשאירו לי טעם מר בפה. מישהו אפילו עשה לי השוואות בין גבורת תליחי לגבורת חיילי צהיל הי' יום, מי מהם יותר גיבור. לעומת הציניות — איזה ציניות! טיפ' שות — של המבוגרים. גרם לי הדור הי' צעיר רוב נחת. הוא סירב להרשות למבוי גרים לנפץ את האגדה הנהדרת. מרד'הנעורים בא לביטוי אחרי תוכנית הטלוויזיה בערב החג, שבה ראינו את חבי' ריו של טרומפלדור על רקע הריסות תלי' חי והאריה השואג. שאלותי החקרניות ו' החססניות של המראיין נועדו כולן למטרה אחת: לגלות עד כמה בדיק נכונים כל פרטי אגדת תליחי. כאילו זה מעניין את מישהו.

הסיפור בכיתה הרשים אותם כל כך שי' בשעה הבאה שמה המורה לב שמשוהו לא בסדר. הם שיחקו במשחק הנקודה — כל ילד קורא משפט, וכשהוא מגיע לנקודה, הילד שעלידו צריך תיכף להמשיך לקרוא.

רוני ודנת, הצעירות, לא שמו לב לזה: הן נפעמו מהעובדה שהנה לנגד עיניהן, חיים ומדברים, הגיבורים מהאגדה — גיבור רים אמיתיים. „כמה שהם נכונים,“ התפעלה רוני. „אמא, אלה באמת החברים של יוסף